No. 1972 Zaterdag 29 October 1921. 38ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BELASTING-COMMISSIE.

(Vervolg.)

Bijzondere opmerkingen.

Bij de commissie vormde het een ernstig punt van overweging, of gouvernementsexploitatie van de werven wenschelijk en noodig is.

De commissie denkt hierbij niet zoozeer aan een middel tot heffing van een nieuwe belasting, of aan hooge retributies uit het havenbedrijf, maar meer aan bescherming van de scheepvaart tegenover de twee voornaamste, gedeeltelijk tot een trust vereenigde eigenaren der werven.

Voor de groote scheepvaart acht de commissie het een gelukkig verschijnsel, dat tenminste een der groote werven in andere handen is overgegaan, maar voor de zeilvaart is de toestand bedenkelijk.

Men meende, al lag dit niet op den weg der commissie, den Gouverneur in overweging te moeten geven, voor wat de havenverbetering betreft, het speciaal te zoeken in verbetering van het Waaigat tot schoenerhaven, in welken zin de Koloniale Raad zich bij schrijven dd. 28 Mei 1919, No. 24 ook heeft uitgesproken.

De weidsche plannen voor werken in het Schottegat, meende men, zouden enorme uitgaven vorderen, terwijl het voor de toekomst zich niet laat aanzien, het havenverkeer zich zoo zal uit[illegible]len, dat aan een verafgelegen, en [illegible]lijk bereikbare kade, als ontwor[illegible] behoefte zou bestaan.

[illegible]n ander punt meende de commissie ter sprake te moeten brengen, n.l. of het niet mogelijk ware om aan de eigenaars der werven bepaalde moximumtarieven voor te schrijven voor het aanleggen van de schepen en het opslaan van de goederen.

Het is de commissie opgevallen, dat terwijl men uren redeneert over de magelijkheid om de loodsgelden met enkele guldens te verhoogen, de eigenaars der werven, zonder rekening te houden met het algemeen belang, de tarieven meermalen zeer belangrijk [illegible] dit bij de werfeigenaars, zonder eenigen rem, niet in alle opzichten in veilige handen was.

[illegible] [illegible]epvaartverkeer een [illegible]s, meende men, dat

Het is de commissie ook meermalen opgevallen, dat speciaal technisch personeel bij het Departement van Openbare Werken in dienst, voor particulieren toezicht houdt of ander werk verricht. De commissieleden constateerden meermalen, dat dit geschiedde in gouvernementstijd. De commissie meent, dat dit ongewenscht is, te meer waar van wege het gouvernement geklaagd wordt over te kort aan technisch personeel.

Van een anderen kant werd aangevoerd, dat het gouvernement vaak de eenige instelling is, die over werktuigen en personeel beschikt, geschikt om particulieren bij een of ander werk te steunen. Men meende, dat wanneer een dergelijk geval zich voordeed, de gouvernementsbedrijven zich ter beschikking moesten stellen van particulieren en dus het betrokken departement het vereischte werk moest leveren, doch zooals dit in Suriname geschiedt, met een behoorlijke winstmarge.

Tot de volgende conclusies kwam de commissie:

Conclusie XII. Uitvoering van grootsche werken voor havenuitbreiding in het Schottegat is ongewenscht.

Conclusie XIII. Uitdieping van het Waaigat en inrichting daarvan tot schoenerhaven zal, in verband met het toekomstig scheepvaartverkeer, noodig kunnen zijn.

Conclusie XIV. Beperkende wettelijke bepalingen omtrent het heffen van kosten, drukkende op het scheepvaartbedrijf, dienen te worden gesteld.

Conclusie XV. Het technisch personeel van het Gouvernement moet zoo weinig mogelijk voor particuliere doeleinden aan den dienst onttrokken worden.

Conclusie XVI. De gouvernementsbedrijven moeten ter beschikking zijn van particulieren, indien dit noodzakelijk is, doch de winst moet in de Koloniale Kas vloeien.

Belastingverhooging.

De commissie meent, dat waar bezuinigd kan worden, deze bezuiniging onmiddellijk ter hand genomen moet worden, bij voorkeur vóór dat overgegaan wordt tot verhooging der belastingen.

Hoewel de opbrengst der belastingen (zie bijlage 1) sedert de invoering in 1909 van het tegenwoordige belastingstelsel toegenomen is met ruim 90 %, is men van meening dat in verband met de waardedaling van het geld, eenige tarieven verhoogd kunnen worden.

De commissie gaf bereids haar advies in zake verhooging van den accijns op gedistilleerd, van het invoerrecht op wijn en bier (met gelijktijdige afschaffing van den accijns op deze artikelen) en van de Inkomstenbelasting, ter vervanging van de Buitengewone-Inkomstenbelasting.

Bij het invoeren der belastingverhoogingen moet men voor oogen houden, dat deze eilanden geen voldoende bronnen van bestaan hebben en vrijwel 85 % der bevolking onvermogend is, of administratief daarvoor gehouden wordt.

De directe belastingen drukken dan ook op enkelen. Dit is de toestand op Curaçao.

Op de andere eilanden is deze toestand nog veel slechter. Daar zijn al zeer weinig middelbare inkomens en van hooge inkomens kan men daar vrijwel niet spreken. De geheele bevolking is verder onvermogend. De natuurgesteldheid stelt de bewoners in staat van een zeer gering inkomen te leven.

Bij de beantwoording van de vraag, welke belastingen verhoogd moeten worden, of welke nieuwe eventueel geheven zouden kunnen worden, deed zich in de eerste plaats de vraag voor, of men het moet zoeken bij de directe belastingen of bij heffingen, die niet drukken op degene, die ze aan het gouvernement betalen.

Bij het verhoogen van directe belastingen, waarvoor in de eerste plaats eene verhooging der inkomstenbelasting in aanmerking komt, moet men voor oogen houden, dat op slechts enkelen deze last zou drukken.

Deze enkelen trekken hunne inkomsten vaak niet uitsluitend of in de eerste plaats uit het eiland, waar zij wonen, maar voor een groot deel uit het buitenland.

Zij kunnen gaan waar zij willen. Familietraditie is in den regel een der voornaamste redenen waarom zij hier blijven.

Daarbij reizen zij vaak een groot deel van het jaar buiten de kolonie en genieten betrekkelijk weinig van de toch al zeer geringe voordeelen, die de kolonie hun biedt.

Immers alles in deze kolonie is en zal blijven beperkt tot het hoogst eenvoudige.

Aan die meer gegoeden staat geen gouvernementswaterleiding of gouvernementslichtvoorziening ten dienste, het onderwijs voldoet slechts aan zeer matige eischen, de wegen zijn slecht, de politie laat veel te wenschen over. Kunstminnaars en liefhebbers van publieke vermakelijkheden vinden hier weinig van hun gading.

De meergegoeden genieten dus weinige voordeelen en zij achten het in het algemeen onbillijk, dat men hen treffen wil in inkomsten, welke zij buiten de kolonie maken en zonder de hulp van eenigerlei koloniale instelling.

Belastingen zijn in het algemeen niet populair en hebben weinig kans populair te worden, waar het gemeenschapsgevoel nog zoo weinig ontwikkeld is, maar directe belastingen zijn in deze streken zeer onpopulair.

Men kent ze vrijwel niet en men is er aan gewend in de omliggende republieken hooge invoerrechten en andere indirecte belastingen te beta len en geen directe.

Met dezen factor dient ernstig rekening te worden gehouden.

Een belastingstelsel, gebaseerd op het Nederlandsche, is gedoemd schip-

[illegible] '1, No.

52, ontleenen [illegible] [illegible]ende:

Art. 1. Het binnenlandsch postverkeer omvat:

1o. het rechtstreeksch postverkeer tusschen de eilanden Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (Nederlandsch gedeelte), St. Eustatius en Saba onderling;

2o. het postverkeer binnen het eerste district van Curaçao.

Art. 2. 1. In het binnenlandsch postverkeer zijn toegelaten brieven, briefkaarten (enkele en dubbele), gedrukte stukken, monsters van koopwaren en akten en geschreven bescheiden.

2. Voor de voormelde stukken geldt het in het volgende artikel opgenomen tarief.

Art. 3. 1. *a.* Het port der brieven bedraagt bij vooruitbetaling voor elken brief:
van een gewicht van niet meer dan 20 gram 7½ cent, boven 20 gram tot en met 100 gram 12½ cent, boven 100 gram tot en met 300 gram 20 cent, boven 300 gram tot en met 500 gram 30 cent, boven 500 gram tot en met 1000 gram 40 cent, boven 1000 gram tot en met 2000 gram 50 cent.

b. Het port der briefkaarten bedraagt bij vooruitbetaling 5 cent voor de enkele, of voor elk der twee deelen van de briefkaart met betaald antwoord.

Briefkaarten, die niet aan de gestelde voorwaarden voldoen ten opzichte van afmetingen en vorm of ten opzichte waarvan in strijd gehandeld is met de voorschriften, opgenomen in artikel 4, worden belast met het port, dat voor ongefrankeerde brieven van hetzelfde gewicht zou verschuldigd zijn.

c. Het port der gedrukte stukken bedraagt bij vooruitbetaling:
voor een gewicht tot en met 500 gram 1½ cent per 50 gram of restend gedeelte van 50 gram,
boven 500 gram tot en met 750 gram 20 cent, boven 750 gram tot en met 1000 gram 25 cent, boven 1000 gram tot en met 1500 gram 30 cent, boven 1500 gram tot en met 2000 gram 35 cent.

d. Het port der monsters van koopwaren en der akten en geschreven bescheiden bedraagt bij vooruitbetaling 11½ cent voor elk gewicht van 50 gram of gedeelte vau 50 gram, met een mimimun echter, wat de monsters van koopwaren betreft van 5 cent en wat de akten en geschreven bescheiden aangaat van 10 cent voor elke verzending onder een afzonderlijk adres.

2. Ongefrankeerde brieven en briefkaarten worden belast met tweemaal het verschuldigde port; ontoereikend gefrankeerde brieven, briefkaarten, gedrukte stukken, monsters van koopwaren en akten en geschreven bescheiden worden belast met een port ten bedrage van tweemaal het ontbrekende bedrag, met dien verstande dat breuken van 2½ cent tot het volle bedrag van 2½ cent worden opgevoerd.

3. Gedrukte stukken, monsters van koopwaren en documenten, die ongefrankeerd ter post worden bezorgd, worden niet verzonden of besteld.

Art. 4. De brieven mogen niet meer dan 2 kilogram wegen, noch langs een der zijden grootere afmetingen hebben dan 45 centimeter. Zij mogen in den vorm van eene rol worden toegelaten, wanneer de lengte niet meer dan 75 centimeter en de middellijn niet meer dan 10 centimeter bedragen.

Art. 5. 1. De afmetingen der briefkaarten mogen 14 centimeter in de lengte en 9 centimeter in de breedte niet te boven gaan, noch minder bedragen dan 10 centimeter in de lengten en 7 centimeter in de breedte. De briefkaarten moeten zonder band of omslag verzonden worden.

De briefkaarten moeten van karton of van papier van voldoende stevigheid vervaardigd zijn om de behandeling niet te belemmeren.

2. De frankeerzegels behooren zooveel mogelijk in den rechterbovenhoek van de voorzijde te worden vastgehecht. Het adres van den geadresseerde, zoowel als de aanwijzingen welke op den postdienst betrekking hebben (aangeteekend, enz.) behooren eveneens vermeld te worden op de voorzijde, waarvan ten minste de rechterhelft bestemd is voor die aanwijzigingen. De afzender beschikt over de achterzijde en over de linkerhelft der voorzijde.

3. Het is aan het publiek verboden monsters van koopwaren of soortgelijke voorwerpen bij de briefkaarten te voegen of daaraan vast te hechten. Nochtans mogen de voorwerpen, in het buitenlandsch postverkeer toegelaten en onder de voor dat verkeer bepaalde voorwaarden, aan de briefkaarten worden vastgehecht.

Art. 6. 1. Onder gedrukte stukken worden verstaan:
nieuwsbladen en tijdschriften, ingenaaide of ingebonden boeken, vlugschriften, muziekstuken, visitekaartjes, adreskaarten, drukproeven met of zonder daarbij behoorende kopieën, stukken, waarop verheven punten of letters gedrukt zijn ten gebruike der blinden, gravures, photographieën en albums met photographieën, prenten, teekeningen, plattegronden, landkaarten, catalogussen, prospectussen, aankondigingen en berichten van verschillenden aard, die gedrukt, gegraveerd, gesteendrukt of geautographeerd zijn, en in het algemeen alle op papier, perkament of karton, door middel van boekdruk, plaatdruk, steendruk of zelfdruk, of langs eenigen anderen gemakkelijk te herkennen mechanischen weg vermenigvuldigde stukken, met uitzondering echter van de gecalqueerde en van die, welke met de schrijfmachine vervaardigd zijn.

Met gedrukte stukken worden gelijk gesteld de afdrukken van een met de pen of met de schrijfmachine vervaardigd origineel, wanneer zij door werktuigelijke vermenigvuldiging (kleurdruk, enz.) verkregen zijn; doch om tegen het port van gedrukte te worden toegelaten, behooren die afdrukken aan de postkantoren te worden aangeboden en wel ten getale van ten minste twintig volkomen overeenstemmende exemplaren.

Onder gedrukte stukken zijn niet begrepen al dan niet vernietigde fankeerzegels, briefkaarten, gezegelde briefomslagen en portzegels, alsmede alle gedrukte stukken, die eenige geldswaarde vertegenwoordigen.

2. Tegen het port der gedruktestukken kunnen niet worden verzonden de drukwerken, voorzien van eenigerlei teekens, welke eene overeengekomen taal zouden kunnen vormen, noch, behalve de uitzonderingen, vermeld in § 3 van dit artikel, die waarvan de tekst na den druk gewijzigd is.

3. Het is geoorloofd op de gedrukte stukken al datgene te vermelden of bij te voegen en op het drukwerk de verbeteringen, wijzigingen of doorhalingen aan te brengen, welke in het buitenlandsche postverkeer zijn toegelaten.

4. De pakketten met gedrukte stukken mogen niet meer dan 2 kilogram wegen, noch langs een der zijden grootere afmetingen hebben dan 45 centimeter. Zij kunnen echter in den vorm van eene rol worden toegelaten, wanneer de lengte niet meer dan 75 centimeter en de middellijn niet meer dan 10 centimeter bedragen.

5. De pakketten met stukken in blindenschrift, alsmede de afzonderlijk verzonden boekwerken mogen tot 3 kilogram wegen, maar mogen de afmetingen, voor de andere categorieën van gedrukte stukken bepaald, niet overschrijden.

Art. 7. 1. In pakketten met monsters van koopwaren mogen zich geene voorwerpen bevinden, die han-

breuk te lijden, omdat het geen rekening houdt met den geheel anderen volksaard in deze gewesten.

Een systeem van heffing der inkomstenbelasting met eigen aangifte is in vele opzichten een nuttig hulpmiddel, maar er zijn ook vele bezwaren aan verbonden.

Wat de heffing der indirecte belastingen betreft, meent men aan te moeten nemen, dat hoewel geene te hooge lasten moeten drukken op de allereerste levensbehoeften, toch die artikelen, welke veel door de lagere bevolking gebruikt worden, gerust belast kunnen worden, omdat op deze wijze eene bijdrage gevorderd kan worden van menschen, die het meest genieten van de gouvernementsbemoeiingen en waarvan op andere wijze niets gehaald kan worden.

Men achtte deze wijze verre verkieslijk boven een hoofdgeld, zooals in Suriname voorgesteld.

De meerderheid der commissie kwam tot de volgende conclusies:

Conclusie XVII. De belastingheffing moet zoo eenvoudig mogelijk geschieden.

Conclusie XVIII. De perceptiekosten behooren zoo gering mogelijk te zijn.

Conclusie XIX. Geen blinde overname van het Nederlandsche belastingstelsel, maar een eigen, met de omstandigheden rekening houdend, stelsel, is vereischt.

Conclusie XX. De voorkeur moet worden gegeven aan de heffing van indirecte belastingen boven directe belastingen.

Conclusie XXI. De directe belastingen, met name de inkomstenbelasting kunnen slechts matig verhoogd worden.

Conclusie XXII. Door middel van indirecte belastingen, met name door middel van het tarief van invoerrechten, kan ook de lagere bevolking iets bijdragen.

BIJLAGE I.

Staat van de opbrengst der middelen over het tijdvak 1909—1921, na aftrek der opbrengst van het middel „Alle andere ontvangsten", als zijnde de ontvangsten ten bate van dit middel vaak van zeer bijzonderen en tijdelijken aard.

1909	f 651 623,—
1910	848 790,—
1911	699 384,—
1912	709 800,—
1913	823 491,—
1914	661 651,—
1915	656 180,—
1916	822 367,—
1917	788 268.—
1918	847 139,—
1919	1 176 786,—
1920	1 478 495,—
1921	1 240 329,—

(Wordt vervolgd.)

Minister De Geer over den financieelen toestand.

Naar aanleiding van het tekort op den gewonen dienst voor 1922 ad f 48,056.-20½ zegt de minister van Financiën in zijn Millioenen-nota:

Dit tekortcijfer, hoe aanzienlijk op zichzelf ook. is niet dan na ingrijpende besparing op tal van aanvankelijk uitgetrokken, nuttige uitgaven bereikt geworden. Met tientalle millioenen is de oorspronkelijke raming verminderd. Zooals het tekort zich thans vertoont, vindt het dan ook in hoofdzaak niet zijn grond in het voordragen van betwistbare; niet-verplichte, nieuwe uitgaven.

Er moge over de volstrekte noodzakelijkheid van sommige, niet op de wet berustende, nieuwe uitgaven nog verschil van gevoelen mogelijk zijn, schrapping van deze zou op het eindcijfer van het tekort slechts geringen invloed oefenen.

De voornaamste oorzaak van den tegenwoordigen toestand is wel het feit, dat het voldoen aan de wettelijke verplichtingen, in de laatste jaren op den staat gelegd, uitgaat boven de capaciteit van de thans voorhanden middelen. Door het onuitputtelijk lijkend middelenaccres der voorafgegane jaren, en misschien ook een weinig onder den invloed van den oorlogstijd, die aan het angstvallig wegen van financieele mogelijkheden weinig bevorderlijk was, zijn wij als volk in den toestand geraakt van te leven boven onze kracht. Nu het middelenaccres tot staan komt, en in zijn tegendeel verkeert, treedt dit aan den dag.

Wat ons in de moeilijkheid gebracht heeft, zijn niet bovenal de crisislasten. Zij hebben aan het nu onstane tekort geen deel.

Niet de crisislasten als zoodanig hebben ons in de moeilijkheden gebracht. Wel de verschijnselen, die de oorlogscrisis hebben begeleid en daaruit zijn voortgevloed, waaronder de waardedaling van het geld en de wisselvalligheid der financieele vooruitzichten.

Wij staan thans, gelijk gemeld, voor het onloochenbare feit, dat wij als volk boven onze kracht leven. Een particulier, die in zoodanige positie is geraakt, gaat „zich bekrimpen," Voor den staat schijnt geen andere uitweg mogelijk „Zich bekrimpen" beteekent niet slechts verpilling tegegaan — wat in alle tijden aanbeveling verdient — maar beteekent afzien van sommige begeerlijke en nuttige zaken, die overigens haar geld ten volle waard zijn.

Dat ook voor het gemeene huishouden het oogenblik daartoe kan aanbreken, ligt voor de hand. Wie het nationaal inkomen deelt door het aantal inwoners, of juister door het aantal gezinnen van gemiddelde grootte, komt tot een niet te ruim aandeel voor elk gezin. Hij komt tot een aandeel, dat de voldoening van materiële en ideëele behoeften slechts op bescheiden voet toelaat. Door de individueele inkomens in één kas te voegen, wordt het gezamenlijk bedrag niet grooter.

Daarom is onjuist de opvatting, die zich sóms schijnt op te dringen, dat door de voorziening van verschillende behoeften over de staatskas te doen loopen, deze voorziening in onbeperkt ruime mate kan geschieden.

In dit verband is het van belang er op te wijzen, dat van aanzienlijke publieke lasten in de toekomst wel nauwelijks meer sprake kan zijn, nu reeds ongeveer 35 pct. van het nationale inkomen betaald wordt aan heffingen voor rijk, provincie en gemeenten, een percentage, dat voor de hoogste inkomens vanzelf grooter is, maar dat ook in zijn gemiddeld cijfer van 35 doet neigen tot de meening, dat de grens der gezamenlijk op te leggen belastingen welhaast bereikt is.

Op grond van een en ander bestaat bij de regeering het voornemen, 1o van de indiening van nieuwe wetsontwerpen, die geld kosten, anders dan bij uiterste noodzaak af te zien, 2o. den inhoud van reeds bij de Staten-Generaal aanhangige wetsontwerpen, die vermeerdering van uitgaven meebrengen, voor zoover ze daarvoor eenigszins in aanmerking komen, aanmerkelijk te besnoeien, 3o. door herziening van bestaande, ook op wet of Koninklijk besluit berustende, organisaties en instellingen, alsmede door versobering van den Staatsdienst in alle diensttakken, geen enkele uitgezonderd, beperking te brengen in de tegenwoordige vaste, waaronder ook op de wet berustende uitgaven.

Ontwerp-Adres van Antwoord.

Het gewijzigd ontwerp-adres van Antwoord op de Troonrede luidt:

Mevrouw,

1. De Eerste Kamer der Staten-Generaal waardeert zeer het voorrecht, dat U. M. wederom in persoon, vergezeld van Z. K. H. den Prins der Nederlanden, Hertog van Mecklenburg, de zitting der Staten-Generaal heeft mogen openen.

2. Met uwe Majesteit is de Kamer van oordeel, dat de gevolgen van den wereldoorlog zich nog in hevige mate doen gevoelen en dat, schoon God ons voor zware rampen spaarde, ook ons vaderland lijdt onder de algemeene ontwrichting der economische verhoudingen.

De toestand van s' lands geldmiddelen is zorgwekkend. Het is niet wenschelijk, dat door eene eenigszins beteekende verhooging van de toch reeds zwaar drukkende belastingen verbetering daarin zal worden gezocht. Inrichting van het publieke leven op meer bescheiden voet dan tot dusver, is derhalve onvermijdelijk. Bezuiniging ook in de Staatsuitgaven zal moeten worden aangebracht.

3. Zij deelt de meening, dat in de overzeesche deelen van den staat een zuinig beheer dringend geboden is. Daarnaast zullen maatregelen tot verheffing van den economischen toestand noodig zijn.

4. Hoewel de internationale toestand ernstige aandacht blijft vorderen, vernam de Kamer met ingenomenheid dat de ontwikkeling van de betrekkingen met vreemde mogendheden in velerlei opzicht reden tot voldoening geeft. Zij waardeert zeer, dat de in den Volkenbond vereenigde mogendheden het besluit namen tot vestiging van het Permanent Hof van Internationale Justitie te 's Gravenhage.

5. Met belangstelling mocht zij vernemen, dat belangrijke wetsvoorstellen aan de Staten-Generaal ter overweging zullen worden aangeboden. Voor zoover de Kamer tot de behandeling daarvan zal worden geroepen, kan uwe Majesteit op hare toewijding en ijver rekenen.

6. Van harte beaamt de Kamer den wensch van uwe Majesteit, dat Gods zegen op den arbeid van de Staten-Generaal moge rusten.

Van het Vaticaan.

Pauselijke paspoorten.

De „Gaulois" zegt, uit zeer goede bron te hebben vernomen, dat de diplomatieke vertegenwoordigers van het Vaticaan voortaan uit Rome zullen vertrekken met passen, afgegeven door den Heiligen Stoel en geviseerd door den Minister van Buitenlandsche Zaken van het Quirinaal. Tot dusverre had het Pauselijk paspoort feitelijk geene waarde. De diplomaten van den H Stoel moesten, gelijk elk ander Italiaansch onderdaan, in het bezit zijn van een Italiaansch paspoort. Onlangs heeft de Heiligs Stoel het Italiaansch Gouvernement langs een omweg doen vragen, of het bereid zou wezen, zich voortaan met het viseeren van 't buitenlandsch paspoort, afgegeven aan de vertegenwoordigers van den Paus, tevreden te stellen. Deze vraag is bevestigend beantwoord.

Berichten uit de Kolonie.

Allerheiligen.

Dinsdag a. s. is het de Katholieke feestdag van *Alle Heiligen*, te vieren als Zondag door zich van slavelijken arbeid te onthouden en de H. Mis bij te wonen.

Wij brengen dit in herinnering aan alle neringdoenden, maar ook aan alle ambachtslieden en werklui, en allen die in dienst zijn van het Gouvernement, de C. P. M., of bij het leger.

Indien de niet-Katholieke Werkgevers in kennis worden gesteld van deze zware verplichting der Katholieken, zullen zij op het beleefd verzoek om ontheffing van arbeid of dienst geen weigerend antwoord geven, voor zoover als de omstandigheden of de dienst het toelaten.

Nieuwe Missionarissen.

Woensdag mocht Z. D. H. Mgr. M. G. VUYLSTEKE het verblijdend bericht ontvangen, dat de Hoog eerw. Pater Provinciaal, Magister BERNARDUS DOMINICUS VAN BREDA, 5 October met de *Nieuw Amsterdam* naar New York was vertrokken ter visitatie van Portorico en Curaçao. Z. H. E. W. brengt voor Portorico twee nieuwe Missionarissen mee, zendt er drie naar Curaçao en 1 naar Trinidad.

De namen der Curaçaosche Missionarissen zijn: de Eerw. Paters RADBOUD JANSEN, THEODARDUS BARTEL en LEBUINUS TOLENAAR, die 16 Nov. a. s. met de *Prins der Nederlanden* hierheen zullen vertrekken. De Missionaris voor Trinidad bestemd, de Eerw. Pater JOSEF PEETERS, maakt hoogst waarschijnlijk de reis met dezelfde gelegenheid.

Nieuw Orgel.

De volgende week kan het nieuwe pijporgel, indertijd nog door Pastoor GIJLSWIJK in Nederland besteld, hier aankomen. Het vrachtje weegt 4 000 Kilo. 't Zal dus wel een flink stuk wezen.

Regen.

Dat mag wel aan den balk! 't Is echt regentijd. Curaçao kent zich zelf niet terug. Maar hoogst zelden zal het zoo lang achtereen geregend hebben. Het water is niet van de lucht. Wat zal onze dorre bodem daar prachtig op bekomen!

Gelukkig, dat de Heer MOLENGRAAFF ook zóó iets medemaakt. Droogte zal hij zich wel voor kunnen stellen, maar zooveel regen op Curaçao! Daar kon ZEd. wel eens niet op rekenen. Op het oogenblik is de waterbouwkundige op *Hato* bezig zijn kaarten te maken, opmetingen te doen en alles te bestudeeren.

---

delswaarde bezitten; zij mogen niet meer dan 500 gram wegen, noch grootere afmetingen hebben dan 30 centimeter in de lengte, 20 centimeter, in de breedte en 10 centimeter in de hoogte, of in eene rol samengevoegd, 30 centimeter in de lengte 15 centimeter middellijn.

2. Ten aanzien van de pakketten met monsters van koopwaren gelden overigens de voorschriften, voor de verzending van zoodanige pakketen in het buitenlandsch postverkeer gegeven.

Art 8. 1. Onder akten en geschreven bescheiden worden verstaan alle geheel of gedeeltelijk met de hand geschreven of geteekende stukken en bescheiden, die niet het karakter dragen van eene briefwisseling over zaken van actueelen of persoonlijken aard, zooals: open brieven en briefkaarten van ouden datum, welke voor hun oorspronkelijk doel reeds gediend hebben; processtukken; alle ten overstaan van openbare ambtenaren opgemaakte akten; vrachtlijsten of cognossementen; rekeningen; de verschillende stukken van verzekeringmaatschappijen; de op gezegeld of ongezegeld papier geschreven afschriften van onderhandsche akten; de geschreven partituren of losse bladen muziek; de afzonderlijk verzonden handschriften van boekwerken of nieuwsbladen; het verbeterd schoolwerk van leerlingen, met uitsluiting van elke aanwijzing, die niet rechtstreeks op de uitvoering van het werk betrekking heeft.

2. De akten en geschreven bescheiden zijn, wat gewicht en afmeting betreft, aan dezelfde bepalingen onderworpen als die, welke in § 4 van artikel 6 voor gedrukte stukken van toepassing zijn verklaard.

3. Ten aanzien van de pakketten met akten en geschreven bescheiden gelden overigens de voorschriften, voor de verzending van zoodanige pakketten in het buitenlandsch postverkeer gegeven.

Art. 9. Het is geoorloofd onder een zelfden omslag monsters van koopwaren, gedrukte stukken en akten en bescheiden te verzenden, doch onder voorbehoud:

1e. dat elk voorwerp op zich zelf de daarvoor vastgestelde grenzen, wat gewicht en afmeting betreft, niet overschrijde,

2e. dat het gezamenlijk gewicht der zending 2 kilogram niet te boven ga, met uitzondering van de stukken in blindenschrift,

3e. dat het port bedrage ten minste 10 cent, indien de zending akten en geschreven bescheiden, en 5 cent, indien zij gedrukte stukken en monsters bevat.

Art. 10. 1. Evenmin als de pakketten met akten en geschreven bescheiden, mogen die met gedrukte stukken en met monsters van koopwaren brieven bevatten, noch eenige schriftelijke aanwijzing, die het karakter van eene briefwisseling draagt.

2. De inpakking moet op zoodanige wijze plaats vinden, dat een onderzoek naar den inhoud gemakkelijk kan geschieden.

Art. 11. Van de verzending of bestelling zijn uitgesloten:

a. voorwerpen, welke door hunnen aard gevaar voor de postambtenaren kunnen opleveren, of welke de brieven en andere stukken aan verontreiniging of beschadiging zouden kunnen blootstellen;

b. ontplofbare, ontvlambare of gevaarlijke stoffen, dieren en insecten, levend of dood;

c. opium, morphine, cocaïne en andere verdoovende middelen;

d. voorwerpen, strijdig met de goede zenden;

e. gedrukte stukken, monsters van koopwaren, akten en gescheven bescheiden, die niet aan de voor die soort van stukken voorgeschreven voorwaarden voldoen, of die niet ten minste gedeeltelijk gefrankeerd zijn.

Art. 12. 1. Brieven en verdere stukken, herkomstig uit plaatsen binnen de kolonie en zonder tusschenkomst der posterij aangebracht, zijn onderworpen aan het tarief voor ongefrankeerde of ontoereikend gefrankeerde stukken, behoudens aftrek van de op die stukken voorkomende frankeerzegels.

2. Ingeval van frankeering worden de postzegels ten kantore, alwaar die stukken worden aangebracht, op de voorgeschreven wijze vernietigd.

Art. 13. Pakketten, inhoudende gedrukte stukken, akten of bescheiden, die tusschen de autoriteiten der kolonie worden gewisseld, zijn tot een gewicht van hoogstens 5 kilogram toe te laten.

Art. 14. 1. De aanteekening van al de in art. 2 opgenoemde stukken is toegelaten.

2. Voor aangeteekende stukken wordt, behalve het port in verhouding tot hun gewicht, een vast recht van 12½ cent voor elk stuk onder een afzonderlijk adres geheven, een en ander bij de afzending te voldoen.

3. Wanneer een aangeteekend stuk in het binnenlandsch postverkeer verloren gaat, wordt, uitgezonderd het geval van overmacht, aan den afzender eene schadevergoeding van vijf en twintig gulden uitbetaald.

4. De aanspraak op schadevergoeding vervalt, wanneer zij niet binnen één jaar, te rekenen van den dag, waarop het aangeteekend stuk ter post is bezorgd, bij de postadministratie is aangevraagd.

5. Bij vermissing van ambtshalve aangeteekende stukken bestaat geen recht op schadevergoeding.

Art 15. 1. De frankeering van brieven en andere stukken, alsmede de kwijting van rechten, geschiedt door middel van Curaçaosche frankeerzegels.

2. De frankeerzegels moeten door of van wege de afzenders op de brieven of andere stukken vóór hunne ter postbezorging worden vastgehecht.

Art. 16. 1. De dienstbrieven en andere dienststukken der posterij zijn vrij van port.

2. De overige gevallen, waarin ter zake van 's lands dienst vrijdom van port wordt verleend, worden bij beschikking van den Gouverneur bepaald.

Art. 17. 1. Indien, tengevolge van een veranderde bestemming meer dan eene verzending in verschillende richtingen van denzelfden brief of van hetzelfde voorwerp plaats vindt, wordt het port slechts éénmaal berekend.

2. Brieven en andere stukken evenwel, die, tengevolge van een onjuist of onvolledig adres, als onbestelbaar aan de afzenders ter aanvulling of verbetering zijn teruggegeven, worden, indien zij aangevuld of verbeterd opnieuw ter post worden bezorgd, niet als zendingen aan een nader adres, maar als geheel nieuwe zendingen beschouwd, en is daarvoor opnieuw port verschuldigd.

Art. 18. De voorschriften, betreffende de rebuten zijn ook toepasselijk op de brieven en andere stukken, die in het binnenlandsch postverkeer in rebut worden verzonden en terugontvangen, daaronder begrepen die, welke in den dienst binnen het eerste district van Curaçao onbestelbaar zijn bevonden.

Art. 19. Verdere voorschriften voor de uitvoering van het binnenlandsch postverkeer zullen, voor zoover noodig door den Gouverneur in eene instructie, bevattende huishoudelijke voorschrif ten voor de posterij, worden gegeven.

Art. 20. Dit besluit treedt in werking met ingang van den 1sten November 1921, op welk tijdstip het besluit van den 29n. Augustus 1907 (P. B. N°. 27) ingetrokken wordt.

De besluiten van den 23n. Januari 1892 (P. B. N°. 4), den 6n. Juli 1892 (P. B. N°. 24), den 11n. Mei 1900 (P. B. N°. 17), den 15 Januari 1904 (P. B. N°. 2), den 31n. December 1898 (P. B. N°. 37), den 15n. Januari 1900 (P. B. N°. 1), den 7n. Januari 1902 (P. B. N°. 3) en den 14n. April 1902 (P. B. N°. 18) blijven ingetrokken.

Hoe dichter bij de stad de watervoorziening komt des te beter, des te korter afstand voor de watertrucks.

De geheime bron van *Hato* zal nu wel ontdekt worden en nagegaan van waar het water daar komt en het geheele jaar door blijft stroomen.

Is het zakwater, door de rotsen heen gesijpeld, in een groot onderaardsch reservoir vereenigd?

'n Jaar of wat geleden, toen het heel erg droog was, al maanden en maanden lang, ging een kudde geiten in de buurt van Hato dagelijks de rotsen in.

De menschen begonnen haar gangen te bespieden en liepen de beesten na. Toen zagen ze, dat de geiten dagelijks kwamen drinken aan een groot breed reservoir onder in de rotsen van Hato.

Of het verhaal waar is, zal de Heer MOLENGRAAFF spoedig kunnen achterhalen. De eigenaar van HATO heeft natuurlijk dat alles reeds lang onder zocht, maar zal misschien zelf niet durven uitmaken, of de eenwige beek uit die bron haar oorsprong neemt. Dat kan nu onderzocht en het verband worden vastgesteld.

Stel je voor, dat we daar in Hato een reuzen reservoir, al kant en klaar door de natuur gevormd, vonden. De watervoorziening kon dan onmiddelijk beginnen; als er maar gezorgd werd voor geregelde voeding van het reservoir door verschen toevoer van water in den regentijd in zulk een mate als noodig is om stad en schepen het geheele jaar door te voorzien.

Examen.

Verleden Zaterdag hebben met goedgevolgd de Jongedames:
F. MARCHENA van Bonaire
H. NICOLAAS van Bonaire
E. VEERIS van Sta Rosa
U. HUDSON van Westpunt
J POURIER van Rincon
I. SCHOOP van Barber
M. ARVELO van Pietermaai
examen afgelegd tot het behalen van het Diploma als kweekeling.

Onze gelukwenschen!

De eerste sport is beklommen van den ladder der examens. Altijd maar hooger, ieder jaar wat!

Onze Buitenwegen.

De talrijke trucks, die ezel en wagen hebben vervangen, wegen heel wat zwaarder dan de ouderwetsche vervoermiddelen. En daar zijn onze buitenwegen nog niet op berekend. Ze zijn nu in den regentijd onbegaanbaar geworden. De zoogenaamde *Camina nobo* is onbruikbaar zelfs, daar kan niks door of langs. Het is een modderpoel. Slecht gemaakt natuurlijk!

Nu moet elke truck en auto, ook menig voetganger, een omweg maken over *Santa Maria*, waar de wegen harder zijn en hooger liggen; wat een groot ongerief is voor velen, dien langeren omweg bedoelen we.

Toch zijn er op die wegen verschillende stukken, die even druk bereden worden als het onmiddelijk voorgaande of volgende stuk en toch goed blijven, omdat ze beter gemaakt werden. Beter materiaal, en rond en bol opgehoogd, met voldoende waterloozing aan weerszijden.

De regentijd is de meest geschikte tijd voor het herstellen der wegen, omdat het gruis dan zoo gemakkelijk zich met den modder vermengt en spoedig tot één geheel verhardt. Ook kan telkens bij invallende regens de proef op de som genomen worden en nagegaan of de weg goed is.

Als, om de kosten, alle wegen niet tegelijk onder handen genomen kunnen worden, laat men dan ten minste een goed begin maken en systematisch verder werken.

Windhoos.

Van Woensdag op Donderdag was er weer een tropische storing, een soort orkaan of cycloon, aangekondigd. Van lijders aan slapeloosheid hebben we vernomen, dat het dien nacht ontstellend kalm was en vreeselijk benauwd; geen zuchtje aan de lucht.

Heel den dag van Donderdag hebben we hier in de stad niets bizonders gemerkt, alleen een paar flinke regenbuien gehad.

Nu bereikte ons het bericht, dat Donderdagmorgen tien uur in de buurt van *Bonabista* één hoos aardig heeft huisgehouden, ja zelfs met een half huis er van door is gegaan, de menschen in angstige spanning achterlatend te midden van een groote ruïne ontwortelde boomen en cactussen, en vernielde heggen. Van Bonabista liep de wind over Ceroe Fortuna naar Hato zeewaarts.

Na den vorigen orkaan van een maand geleden kreeg Aruba een klap van den staart, en nu Curaçao. Zou een orkaan in verschillende wervels uiteenspatten en op die manier uitgewoed raken? De oude theorie der *nebuleuse* zou er een bevestiging in vinden.

Fransche Kabel.

Voor niet sterk presseerende telegrammen, die des nachts verzonden kunnen worden, is het tarief de helft lager dan voor gewoon aangeboden telegrammen.

Leve de Concurrentie!

De Red „D" kondigde een aanmerkelijke verlaging van vracht aan, de K. W. I. M. volgde onmiddelijk met dergelijke aankondiging.

Wie volgt? Niet zoo dringen daar!

Valerian.

Woensdag morgen liep deze lichte kruiser, behoorend tot de Engelsche Marine, onze haven binnen. Saluutschoten, volkslied, bezoeken over en weer. Hedenavond concert, en afternoontea ten Gouvernementshuize. Gisteren match met *Juliana*, heden met *Les Etrangers* en morgen met *Sparta*.

Cuba.

De toestand op Cuba schijnt te verbeteren. Een Consortium van Amerikaansche bankiers heeft een leening toegestaan van 60 millioen dollar.

Maracaibo.

Deze mooie goelet van de firma OTTAMENDI & Co is in de zak van Maracaibo vergaan in het drijfzand. De lading was verzekerd, maar het schip niet.

De bemanning kon zich redden.

De West-Indische-Gids.

Pater EUWENS opent deze keer met een stuk over *Admiraal Pedro Luis Brion* met twee portretten van Brion en Mordechay Ricardo.

Jhr. L. C. vnn PANHUYS houdt een beschouwing over de West-Indische Koloniën Suriname en Curaçao en vergelijkt den tegenwoordigen toestand met dien van drie kwart eeuw geleden; en komt dan tot de conclusie „Dat op een enkel punt na — waarover nader — in drie kwart eeuw de beide Nederlandsche West-Indische Kolonien *in bloei en in beteekenis zijn toegenomen* Het meest de kolonie Curaçao, waar de voor het kleine Willemstad reusachtige doorvoerhandel de aandacht trekt."

Ter vergelijking diene, dat in 1918 de invoer van Suriname beliep f. 6.157 727, de uitvoer f. 7.080.019. De invoer van Curaçao f. 7.307.823 de doorvoer *naar schatting* vijf en veertig en een half millioen gulden, het voorafgaande jaar *naar schatting* nog f. 9.910.102 meer.

De uitvoer bedroeg slechst f 2.685.828.

d. G. F. bespreekt de rede van A. G. Mörzer Bruyns *Het eilandrijk in de Caraïbische Zee*, in April van dit jaar gehouden voor de Nederlandsche Vereeniging voor Economische Geographie en thans opgenomen in het Tijdschrift der Vereeniging.

Aan het slot zijner beschouwingen beantwoordt de schrijver eenige vragen uit de praktijk van dezen tijd. De handel volgt bovenal de geregelde scheepvaartlijnen; hoe beter het verkeer des te gemakkelijker wordt de handel. Zonder goedkoop en betrouwbaar verkeer (scheepvaart, post, telegraaf, bankwezen) is zoowel geestelijke als economische vooruitgang, ook voor de West-Indische eilanden onmogelijk, Onze Nederlandsche scheepvaart, die ook in de Caraïbische zee een net van lijnen gelegd heeft, gaat nu een tijd van geweldige concurrentie, o. a. met de groep Amerika-Duitschland, te gemoet.

Ontkennend meent de heer **M. B.** te moeten beantwoorden de vraag of onze scheepvaart voldoende contact heeft met handel, bankwezen, nijverheid en landbouw.

Ten slotte eene opwekking aan de bovengenoemde vereeniging om dit onderwerp in studie te nemen „om zoodoende de oprichting van een syndicaat voor te bereiden, waarin onze reeders, industrieelen, bankiers, kooplieden zitting zouden hebben", ten einde zoo mogelijk één groote organisatie tot stand te brengen, een trait d'union tusschen de Nederlandsche en de Nederlandsch Indische scheepvaart, handel, industrie, landbouw en bankwezen om gezamelijk in den vreemde op te treden.

De nieuwe Dominee.

Ds. J. W. Poort werd voor Suriname beroepen en trad ook 3 Sept. ll. op als redacteur van het *Protestantenblad* met de volgende inleiding:

Bij mijn optreden als redacteur van het „Protestantenblad voor de Kolonie Suriname" spreek ik den wensch uit, dat ons blad onder mijn leiding moge medewerken aan de versterking en verdieping van ons godsdienstig geloof en aan de handhaving van ons Protestantsch beginsel. Opbouwen, aankweeken van innerlijk leven, uitbreiding van het Koninkrijk Gods in ons en om ons zal mijn doel zijn. Strijd zal ik niet zoeken, ofschoon men mij, daartoe uitgelokt, bereid zal vinden, indien het noodig is ter verdediging van wat mij lief is en heilig.

Ten slotte voegde *Ds Poort* er een dankwoord aan toe voor den Heer GREINER „die gedurende den tijd, dat Paramaribo zonder predikant was, als redacteur is opgetreden, en zich van die taak zoo uitstekend gekweten heeft."

De *Katholieke Waarschuwer* sluit zich bij deze dankbetuiging aan. „Nooit, voor zoover wij ons herinneren, kwam er tijdens zijn redacteurschap een hatelijkheid in 't blaadje voor aan 't adres der Katholieken. Deze netheid en kiescheid waardeeren wij in den heer GREINER."

Alle Protestantenbladen zijn toch niet hetzelfde, zooals men ziet. Ook niet alle Dominees.

Draadlooze Telegrafie.

Hierbij wordt bekendgemaakt, dat de takse voor radiotelegrammen verzonden door het station Sint Martin zijn vastgesteld op de volgende bedragen:

West-Indië.		
Barbados	f. 0.60	per woord
Guadaloupe	„ 0,55	„ „
	Plus landlijn f. 0.30 voor minimum van 10 woorden en verder 3 c. per woord.	
Martinique	f. 0.60	per woord
Port au Prince	„ 2.75	„ „ via St. Thomas
Pto. Rico	f. 0.66	per woord
	plus landlijn f. 0.75 voor minimum van 10 woorden en verder 6 c. per woord.	
St. Kitts	f. 0.93	per woord via St. Thomas
St. Lucia	„ 0.60	per woord
St Thomas	„ 0.50	
Trinidad	„ 0.60	
Zuid Amerika.		
Demerara	f. 0.90	per woord
Paramaribo	„ 2.92	„ „ via Martinique
Panama	f. 1.60	per woord via Porto Rico.
Noord Amerika.		
Canada	f. 0.78	direkt
„	„ 1.45	via Pto. Rico plus landlijn
New York	„ 0.70	direkt
„	„ 1.25	via Pto. Rico plus landlijn
Europa.		
België	f. 2.—	via Barbados
„	„ 2.40	„ Trinidad
Duitschland	„ 2.—	„ Barbados
„	„ 2.40	„ Trinidad
Engeland	„ 2.—	„ Barbados
„	„ 2.40	„ Trinidad
Frankrijk	„ 2.—	„ Barbados
„	„ 2.40	„ Trinidad
Holland	„ 2.25	„ „
„	„ 2.—	„ Barbados
Spanje	„ 2.30	„ „

De bovenstaande taksen zijn aan veranderingen, zonder voorafgaande kennisgeving, onderhevig.

Door deze bekendmaking vervallen alle vorige.

Officiëele berichten.

Aan den griffier van het kantongerecht op de bovenwindsche eilanden O. E. H. A. W. G. Brouwer is om gewichtige redenen een maand verlof naar Curacao verleend.

De tijd. kommies verificateur 1ste klasse H. G. Quast, tijd. kommies verificateur 2de klasse A. L. Pietersz, tijd. kommies 1ste klasse E. V. Garcia en tijd. 2de kommies 2e klasse M. E. Pietersz zijn definitief in die rangen benoemd.

Aan den opzichter van den vuurtoren aan den Noordwestpunt van Aruba J. L. Jacobs is veertien dagen verlof naar Curaçao verleend; J. A. de Veer is tijdelijk belast met die functiën en H. Verhoeks tijdelijk met die van hulpopzichter.

De infanterist M. Servaas is op zijn verzoek eervol ontheven van zijn verdere werkzaamstelling bij de politie.

Aan de onderwijzeres 4de klasse aan de Emmaschool alhier Mej. Emma van Eps is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Correspondentie

Q. V. Ongeschikt voor publicatie. Te doorzichtig.

A. d. C.

Woorden van Clemenceau.

Gedurende het verblijf van Clemenceau op Corsica heeft hij opnieuw gelegenheid gehad zich in bijzonder gunstigen zin uit te spreken over de Fransche geestelijkheid. Clemenceau, die op zoo heftige wijze heeft deelgenomen aan de anti-clericale campagne van eenige tientallen jaren geleden, verklaarde thans opnieuw:

„Ik ben zeer gelukkig hier meneer den pastoor te vinden en weer eens opnieuw hulde te brengen aan de vaderlandslievende houding van de Fransche geestelijkheid in de omstandtgheden, waarvan het heil van het land heeft afgehangen. De poilus vroegen mij eens in de loopgraven hun aalmoezenier te decoreeren, die in het uur des gevaars achter de kanonnen was gaan staan, om zijn kameraden te redden. Ik omhelsde den aalmoezenier en heb hem gedecoreerd volgens het verlangen der soldaten.

Gedurende langen tijd hebben wij elkander verscheurd in twisten, die het vaderland verzwakken. Zulks moet niet meer kunnen plaats hebben. Ook op het oogenblik is het uur moeilijk. Laten wij vereenigd zijn, zoo wij sterk willen zijn. Iedereen kan zijn eigen overtuigingen behouden, zonder dat de burgers van een zelfde land elkander hebben te vervolgen, ten nadeele van de zedelijke eenheid van het vaderland."

Deze woorden van Clemenceau werden door het overtalrijke gehoor met buitengewone geestdrift ontvangen.

Hoe Frankrijk ontwapent.

De Fransche militaire luchtvaart zal het volgende jaar over 40.000 vliegtuigen beschikken, wanneer de begrooting van oorlog aangenomen wordt. Het vliegerscorps zou dan bestaan uit 286 regimenten elk 12 eskacers tellende.

De Fransche vliegtuigfabrieken hebben op het oogenblik volop werk. De regeering heeft de fabriekanten in de gelegenheid gesteld het grootste aantal bestellingen na te komen. Frankrijk heeft op het oogenblik ook veel bestellingen voor Japan en Amerika.

De „Temps" deelt bijzonderheden mee omtrent drie nieuwe typen van metalen vliegtuigen, die gebouwd zijn in de Petit Creusot-fabrieken te Chalon aan de Saône. Het zijn militaire machines, tweedekkers, bestemd voor nachtelijke tochten; het geraamte bestaat geheel uit metaal; staal en aluminium. De bewapening bestaat uit twee machine geweren. Deze vliegtuigen kunnen 1800 K.G. dragen en benzine voor een vlucht van vijf uur. Zij hebben vier motoren van 350 P.K. Het totale gewicht is 9000 K.G. Het kan een hoogte bereiken van 5500 meter

Revolutie in Columbia.

Een bericht uit Quito aan de te Buenos Ayres verschijnende „Prensa" meldt, dat te Bogota in Columbia een revolutie uitgebroken is, die door de libralen wordt geleid.

De President Don Marco Suarez, aartsbisschop Nerrara Restrepo en don Pedro Ospina, de conservatieve candidaat voor het presidentschap, zijn door de revolutionnairen gevangen genomen,

Posterijen.

Onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Gewone stukken:
Julita Pinedo, Emilia Salmon, Charles Davelaar, Polita Razor, Emil Henriquez, Antonio Julio Montiel, B. G. M. Mautz, Leon Son, Isabel Gaotman, Carmelita Golez, Ana Luisa Puyales, Federico Fernandez, Manuel Antunez, Hrnos. Morache, H. Michelsen, R. Taymans, Eduardo Raap, Veltom.

MUZIEKUITVOERINGEN.

Zaterdag om 8 uur voor 't Gouvernementshuis.

Zondag om 7½ uur in het Militair te Huis.

Tombola.

Allen die nog loten onder hunne berusting hebben, worden beleefd verzocht vóór 15 Nov. a.s. de daarop gevallen prijzen op te willen vorderen. Na 15 Nov. kan op geen enkele aanvrage meer acht geslagen worden.

Bonaire, 28 Oct. 1921.

J. B. KRUGERS. Pastoor.

BUITENLAND.

De rampzalige toestand in Oostenrijk.

Het is uiterst moeilijk voor iemand die niet in Oostenrijk leeft, om zich een juist denkbeeld te vormen van de ellende, die hier geleden wordt. En iemand, die voor slechts korten tijd het land bezoekt, krijgt allicht een verkeerden indruk. Ik heb dan ook eenigen tijd gewacht, alvorens mijn oordeel neer te schrijven; ik heb het werk van Eberle gelezen, waarover ik in mijn vorige correspondentie geschreven heb; en ik heb de feiten, die daar en elders zijn aangehaald, getoest aan de praktijk, aan hetgeen ik zelf hier gezien, gehoord en ondervonden heb.

Men moet niet denken, dat de ellende dadelijk in het oog springt; dat vrouwen en kinderen in flarden ronloopen of op straat sterven; dat er geen vroolijk gezicht meer straalt of geen teekenen van welvaart en weelde te zien zijn. Het is hier zooals elders; waar duizenden in stilte leven en lijden, zijn er enkelen die schatten verwerven en een leven leiden van wellust en genot. En juist dat laatste wordt het eerste opgemerkt; dat is de eerste indruk, dien men krijgt als men in Oostenrijk komt. De hotels zijn vol vreemdelingen, die voor 100 gulden niet minder dan 40,000 zegge veertig duizend Kronen kregen, voor 100 Belgische Franks 10.000 Kronen, en die één enkelen dollar omwisselen tegen 1200 Kronen. Ik neem hier den koers van 5 September, daar de koers wankelend is van dag tot dag.

Al is het leven dan ook nog zoo duur, dan is het toch voor die vreemdelingen steeds nog goedkooper. Wat koopt men in Holland voor 100 gulden, en wat krijgt men hier voor 40,000 Kronen? Het zijn dan ook op de eerste plaats de buitenlanders, die de hotels, de restaurants en de nacht-café s vullen en dan smijten met geld.

Daarbij komt nog, dat het in Oostenrijk wemelt van kooplieden, die schitterende zaken doen bij den algeheelen uitverkoop en bij dat „schacheren" en dat „masschelen" zelf een lustig leventje leiden. Want dat heel Oostenrijk wordt uitverkocht daarover zijn allen het eens. Het is slechts kunst er zoo gauw mogelijk bij te zijn en „zaakjes" te doen. De inwoners over het algemeen vergaan van gebrek en moeten geleidelijk alles: huis, meubels sieraden, kleeren zelfs, en de dierbaarste herinneringen verkoopen. Hoe veel ongelukkige slachtoffers werden niet door de groote ellende overgehaald om zelfs het kostbaarste van alles, haar eer, te verkoopen voor een paar papieren Kronen?

Want naast de weelde van enkele „Schierber" en „Kriegsgewinner", naast de weelde van de vreemdelingen, die wisselen en winnen kunnen, staat het verlies en de armoede van het groote meerendeel der bevolking.

Zooals overal, zijn er ook hier duizenden, die vroeger een klein vermogen hadden, wettig georven of wettig verworven door eigen harden arbeid, en die niet meer in staat zijn nu nog te werken voor hun onderhoud. Welnu, dat vermogen is door de lage valuta waardeloos geworden, en al degenen, die vroeger een klein fortuintje hadden, waarmee zij rustig konden leven, zijn nu straatarm.

Vrienden van mij, die vroeger met een inkomen van 20.000 Kronen aardig konden rondkomen, toen de Kroon nog de waarde van 50 cent had, zijn nu tot den bedelstaf veroordeeld, nu zij voor dat jaarlijksch inkomen van 20.000 Kronen juist één pak kunnen koopen, of voor elk van de vijf leden van het gezin juist één paar schoenen.

Om u een denkbeeld te geven van de prijzen van vóór den oorlog en thans zal ik een paar vergelijkingen trekken.

Vroeger betaalde men voor een souper bij Sacher — en het was er goed! — 7 Kronen, nu betaalt men denzelfde prijs voor een klein wittebroodje. Een prachtpaard kostte 4000 Kronen, nu krijgt men daarvoor een houten hobbelpaard. Twee paar schoenen kostten 36 Kronen; nu betaald men dezelfde 36 Kronen voor één paar veters. Een klein boerenhofstee kocht men voor 3000 Kronen, nu kan men er ter nauwernood een geit voor koopen. Een eetkamer-ameublement was niet duurder dan 1000 Kronen, nu krijgt men daarvoor twee kilo boter. En zoo zou ik tot in het oneindige kunnen voortgaan.

Vreemdelingen, die onder de nieuwe verhoudingen niets lijden, vinden het misschien een aardige vergelijking maar o wee degenen, die er dagelijks het slachtoffer van zijn, wier geld waardeloos geworden is, en die nu die hooge prijzen betalen moeten.

Men klaagt in Holland ook wel eens over hooge prijzen, maar daar heeft de gulden nog steeds dezelfde waarde van voor den oorlog. Stel u echter eens voor, dat in Holland de gulden was, zooal in werkelijkheid de Kroon gedaald is in Oostenrijk, en dat die maar de waarde zou hebben van een kwart cent; of honderd gulden maar 25 cent meer waard zou zijn. Dan zou iemand, die vroeger 100.000 gulden rijk was, thans maar 250 gulden meer bezitten. Hij. die vroeger rijk was, zou dus arm zijn geworden. En zoo is het toch feitelijk in Oostenrijk het geval. Wie 100.000 Kronen bezit, heeft toch feitelijk maar de waarde van 250 gulden. En hoe lang kan men met 250 gulden een gezin onderhouden? Niet alleen het inkomen, maar ook het vermogen, zelfs van de rijken, was dus in korten tijd verteerd. En wie nu niet in staat is te verdienen, — en hoeveelen zijn daartoe niet in staat — is en blijft straatarm en lijdt gebrek.

Ik heb deze vergelijking alleen getrokken, om in Holland met handen te doen tasten, dat men in Oostenrijk nameloos gebrek moet lijden.

Laat ik nu nog enkele prijzen noemen. Een liter melk kost hier 35 Kr.; een klein broodje 7 Kr.; een pondsbrood 50 Kr.; een pond boter 250 Kr.; een kilo vleesch 280 à 300 Kr.; een heerenkostuum 20.000 Kr.; en een paar schoenen 4000 Kr.

Dit zijn prijzen, die officieel worden gepubliceerd, voor waren, die in den z.g. vrijen handel oftewel sluikhandel verkrijgbaar zijn.

En dan vraag ik nog eens: welke inwoner kan die prijzen betalen?

Daar staat natuurlijk tegenover, dat wie werken kan en werken wil, ook enorm veel verdient, maar toch nog niet in evenredigheid met de hooge prijzen, die hij nu betalen moet.

Zoo verdiende een timmerman vóór den oorlog een weekloon van 30 Kr.; nu verdient hij 2500 Kr.; een koetsier verdiende 36 Kr. en nu 2400 Kr. Niet alle loonen zijn dus in evenredigheid gestegen. En wat beteekent ten slotte een weekloon van 2 a 3000 Kr; bij de hooge prijzen der levensmiddelen, die ik heb opgenoemd en bij den lagen koers, die de Kroon bijna waardeloos heeft gemaakt?

Ook de werkman lijdt dus, ofschoon minder, bij den tegenwoordigen levensstandaard.

Maar het meest lijdt de middenstand, de ambtenaren, en over het algemeen hij, die intellectueelen arbeid verricht. En de Priesters en Kloosterlingen zijn bijna uitsluitend aangewezen op de liefdadige ondersteuning uit het buitenland.

Heel Oostenrijk — een paar uitzonderingen daargelaten — is dus arm geworden en..... wordt uitverkocht. Dezer dagen ontmoette ik een Spanjaard, die in een paar uren een hotel, een tiental auto's, een paar boschen en een twintig huizen had gekocht. Eberle vertelt van een Italiaan die een winkel binnen komt: „Wat kost de heele inventaris?"

De winkelier zegt. „Vijf procent meer dan genoteerd is." „Goed," en de koop is gesloten. Tegen de buitenlanders kan niemand opbieden en de Oostenrijker moet geld hebben, om te leven. Bijna alle banken, hotels, fabrieken, en grootere bezittingen zijn dan ook in vreemde handen overgegaan.

Maar, zooals ik boven reeds zei, ook de dierbaarste voorwerpen worden verkocht en dikwijls tegen spotprijzen.

Ik was bij een antiquair. Een dame komt verlegen binnen en houdt den man een ouden, fijn geciseleerden ring voor, zonder een woord te spreken. „Hundertfenfzige Kronen", zegt hij, en de ring, en daarmee een stuk van haar leven misschien, is verkocht voor nog geen vijftig cent! Ik wilde den ring nog terug koopen, maar hij wilde hem niet meer afstaan. Een hyena laat zijn prooi niet los.

Een moeder, zelf uitgemergeld van gebrek, gaat drie uren ver te voet, bergop, om een paar liter melk voor haar kind te halen. Zij kan die in de stad niet krijgen. En zij geeft daarvoor haar laatste geld en bedelt een korst brood om in het leven te blijven. „Mijn zuster is gelukkig gestorven", zei ze, „en ik heb haar schoenen gekregen; o, indien ik maar niet moest blijven leven voor mijn kind!"

En dagelijks ben ik getuige van deze ellende, En dan te denken, dat de meeste en de grootste ellende nog verborgen blijft!

Van de 284.000 schoolkinderen te Weenen waren slechts 6000 kinderen niet ondervoed; de helft der kinderen is tuberculeus; ik zag kinderen van zes jaar, die nog niet staan konden, en toen ik een Kinderheim bezocht, was het mij als ging ik over een kerkhof, waar de geraamten uit de graven waren opgestaan. Zieke ouders brengen zieke kinderen voort; zuigelingen sterven, omdat zij geen voeding, geen linnen en geen verpleging hebben, en die blijven leven zijn zwak, ziek en besmet. Wat heeft men in den oorlog niet gesproken van afgehakte kinderhandjes, waarvan nooit het bewijs is geleverd. Maar dagelijks worden door het wreede vredesverdrag duizenden kinderen vermoord Zij worden dan levend aan den gloeienden Moloch, den brandenden gouddorst geofferd.

„Das ist der grauenhafte Kollektivmord", zegt Eberle niet ten onrechte.

Maar laat ik niet bitter worden zoo als hij.

Oostenrijk was mede schuldig aan den oorlog en boet die zonde, Maar het was niet het meest schuldige land. En onschuldig waren zij, die thans het meeste lijden onder de vreeselijke gevolgen.

Men vergete ook niet, dat Oostenrijk van een gescheurd, verslagen en vertrapt is, omdat het was een Katholieke Staat, omdat het is een Katholiek volk. De vrijmetselaar Mazzini schreef reeds in 1851:

„delenda est Austria", Oostenrijk moet vernietigd worden. *Het Centrum*

Geduld met Rusland.

De „Manchester Guardian" zegt, dat het antwoord der sovjetregeering op de nota van de commissie tot hulpverleening besproken zal worden op de vergadering der internationale commissie, die onlangs te Parijs gehouden zou worden. Het blad meent, dat de commissie een antwoord zal opstellen, waarin er op gewezen zal worden, dat de commissie van onderzoek zuiver een commissie van deskundigen zal zijn, die niets met politiek uitstaande heeft en waarin ook geen politici zitting zullen hebben. Het blad wijst er met nadruk op, dat niemand in deze commissie benoemd zal worden, die geen persona grata in Rusland is.

Dr. Nanrsen zelf heeft het voorstel om een commissie van onderzoek te benoemen goedgekeurd, maar hij heeft er terzelfder tijd op aandrongen, dat er onmiddelijk een begin zal worden gemaakt met de hulpverleening. De Britsche regeering is het van harte met deze opvatting eens en heeft reeds aan verschillende plaatsen te kennen gegeven, dat zij zoo hard mogelijk moeten voortmaken met het bijeenbrengen van hun hulpfondsen. Het doel van de commissie van onderzoek is zoo snel en zoo deskundig mogelijk een overzicht te krijgen van de grootte van het vraagstuk en de betrokken regeeringen kennis te geven, welke credieten moeten worden verleend. Men gelooft, dat zelf voor het begin niet minder dan 400 millioen pond noodig zullen zijn. Niemand kan juist het bedrag schatten dat noodig zal zijn voor eene eenigszins aldoende hulpverleening.

De commissie van onderzoek wordt noodzakelijk geacht, voordat zulk een groote som kan worden gewaarborgd.

Volgens den diplomatieken medewerker van de „Daily Telegraph" meent men, dat aan de concentratie van de roode troepen aan de grenzen der randstaten niet in de eerste plaats een offensieve beteekenis moet worden gehecht.

Waarschijnlijk is het doel dezer concentratie vooral om de de troepen, die de regeering trouw zijn over te brengen naar streken, waar de anti-revolutionnaire geest nog niet veel is doorgedrongen. De corr. van de „Daly Telegraph" is overigens van meening, dat de Sovjetregeering niet lichtvaardig tot een offensief zal overgaan, daar in dit geval terstond een einde gemaakt zou worden aan de actie voor de hulpverleening van Hoover en van Nansen.

Russische intriges.

De bladen deelen mede, dat in de zitting van de Internationale commissie voor de Hulpverleening voor Rusland een plan aangenomen is, om de geteisterde gebieden van Rusland zoo spoedig mogelijk met levensmiddelen te voorzien. De hulpverleening zal niet eerder beginnen, voor dat de sovjetregeering absolute zekerheid kan geven, dat de gezonden levensmiddelen aan het volk zullen komen en niet aan het roode leger. „Daily Chronicle" zegt, dat wanneer de geruchten over een voorgenomen campagne van Rusland tegen Roemenië, waar blijken te zijn, dit toch zeer zeker een struikelblok voor de hulpverleening zal zijn. Het is merkwaardig, dat op 't oogenblik, dat de sovjetregeering om hulp vraagt, zij tracht, revolutie onder de volken van de Geallieërden te verwekken. Dit toch is door de derde Internationale te Moskou aan alle sovjetbesturen in West-Europeesche staten op het hart gedrukt. De „Daily Telegraph" heeft heden een document, waaruit dit blijkt, gepubliceerd. Er wordt in gezegd, dat de dictatuur van het Russische proletariaat er niet zoo goed voorstaat, als in het begin van het vorige jaar. Van alle kanten uit de kapitalistische landen van Europa en Amerika ontvingen wij dezelfde berichten, inzake de concessies, door de leiders der arbeidersbeweging, zoo heet het in het document verder, stilzwijgend gedaan, onder den druk van het wereldkapitalisme, welke ieder oogenblik zwaarder werd.

Op een bepaalden dag, op een bepaald uur moeten de arbeiders van de geheele wereld in alle groote centra der westelijke landen tot directe actie overgaan en zij moeten hun regeering uitdrukkelijk te kennen geven, dat zij terstond moeten ophouden met eenigen eisch aan de sovjetregeering te stellen.

De politieke corr. van de „Manchester Guardian" schrijft, dat de Britsche regeering wenscht, dat het antwoord van de internationale commissie tot hulpverleening aan Rusland aan de sovjetregeering kort, practisch en niet twistziek zal zijn. Het blad wijst er nog eens op, dat de regeering het werk der particuliere organisaties tot hulpverleenidg in Engeland aanmoedigt, hoewel zij zeer goed weet, dat men zelf bij de groote activiteit slescht een zeer klein deel der ellende zal kunnen verlichten.

Bekendmaking

De verkoop van Zilveren, Gouden, en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank, van den *2den Januari 1920 t. m. 30 Juni 1920* onder *No. 589* **Z.** *t. m. No. 458.* **A.** zal plaats hebben op Donderdag den 3en November a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 29 Oct. 1921

De voorzitter

6 C. S GORSIRA.

GEBOREN

Aygda Maria

dochter van

Q. L. Rigaud

en

J. G. Peiliker.

Curaçao 17 October 1921.

2—3

Bericht aan Zeevarenden.

De Directeur van Openbare Werken brengl ter kennis van zeevarenden, dat op den eersten November e. k. op de Noordwestpunt van het eiland Bonaire een kustlicht zal worden ontstoken, toonende elke periode van 5 secunden 4 secunden rood licht en 1 secunde duister.

NADERE GEGEVENS:

Geographische ligging 12° 19′ N. Breedte; 68° 23′ W. Lengte.
Zichtbaarheid: gedurende 50 % van het jaar 9 zeemylen; gedurende 90 % van het jaar 4 zeemylen.
Lichtbron: Twee-pits petroleumlamp van 400 H. N K. sterkte.
Hoogte van de lichtbron: 15 Meter boven hoogwater.
Opstand: ronde steenen toren; grijze cementkleur, [illegible] M hoog.

Het licht is van uit zee zichtbaar van [illegible] N. 48° O. door O. Z. en W. tot in N. 288° O. en overigens door [illegible] dervangen.

Voor vaartuigen dicht onder den wal wordt het licht door den hoogen rotswand onderschept.

Curaçao, den 19n October 1921.

De Directeur voornoemd.

2—3 *Ph. van der Breggen.*